

[Tove Niemann]

Undervisningsministeren siger i begyndelsen af sin redegørelse, at noget af ungdomsarbejdsløsheden skyldes, at udviklingen er gået i retning af, at mulighederne for at anvende uddannet eller uerfaren arbejdskraft synes at være begrænsede. Det skyldes dels erhvervslivets ændrede produktionsformer, dels presset fra organisationerne for at skrue adgangskravene i vejret, men det skyldes så sandelig også organisationernes lønkrav med hensyn til de unge, der skal ansættes i erhvervslivet. Vi må have indført en indslusningsløn.

Et andet sted i redegørelsen siges det, at man vil lægge vægt på, at der sker en forenkling af administrative procedurer og ordninger med henblik på en forenkling af virksomhedernes papirarbejde o. lign. Fra fremskridtspartiets side vil vi meget gerne have uddybet og belyst, hvad der menes med det, og om det virkelig er hensigten at gøre noget reelt ved dette problem, for det er et af de punkter, fremskridtspartiet gang på gang har påpeget. Grunden til, at mange virksomheder, især mindre, har indskrænket deres aktiviteter og dermed mulighed for og lyst til at ansætte unge, er det enorme papirusseri, virksomhederne udsættes for.

Med tilfredshed bemærkede jeg også, at det af redegørelsen fremgik, at alderskravet for at påbegynde en uddannelse skal sænkes. Det er helt givet, at for unge, der er trætte af folkeskolen, vil det være af stor betydning, at de kan komme i gang med et arbejde så hurtigt som muligt. På den måde kan det undgås, at unge, der på grund af en aldersgrænse ikke med det samme kan gå i gang med det, de virkelig ønsker, kommer ind i en tomgangsperiode, som de bagefter vil have svært ved at komme ud af igen. De elever, der ønsker en praktisk uddannelse, vil søge et af de 2 uddannelsessystemer, der fører frem til en lærlingeuddannelse. Nogle få vælger EFG, men mange unge er på dette tidspunkt skoletrætte. Disse elever vil vælge mesterlæren, og det er de elever og deres betingelser og vilkår i samfundet, der er afgørende for fremskridtspartiets kamp for bevarelse af mesterlæren. Jeg vil derfor modsat den forrige taler takke undervisningsministeren for, at der ikke bliver en enhedsuddannelse inden for Jernet.

I B.T. den 12. januar 1983 læste jeg, at undervisningsministeren er begyndt at læse

sine 10 år gamle bøger for at få ideer. Undervisningsministeren udtaler:

»Det er jo forbløffende, hvor mange af deting, jeg dengang sagde, der i dag er god latin, selv om folk mente, at det var helt vildt.«

Det får mig uvilkårlig til at tænke på, om det mon ikke var en god idé, at undervisningsministeren sammen med fremskridtspartiet satte sig ned og læste, hvad fremskridtspartiet for 10 år siden sagde om ungdomsarbejdsløsheden, uddannelsesmulighederne og erhvervslivets vilkår. Dengang syntes folk, især venstre, ikke, at det var helt vildt, hvad vi sagde. Nej, det blev kaldt demagogisk. Men det viser sig nu, at vi havde ret.

Det fremgår også af redegørelsen, at man på længere sigt agter at liberalisere adgangsvejene til langt de fleste uddannelser, herunder også de videregående uddannelser. Det bliver udtrykt sådan, at der for de unge er frihed under ansvar med hensyn til valg af uddannelse. Jeg synes nok, at vi fra folketingets side har en vis pligt til at opretholde meget skarpe adgangsbegrænsninger vedrørende de uddannelsesstilbud, som vi ved kun kan føre til arbejdsløshed. Undervisningsministeren har selv erkendt dette ved at gennemføre nedlæggelse af nogle seminarier, fordi der i en årrække ikke vil være brug for flere lærere. Sådan må det også være med hensyn til andre uddannelser, hvor vi allerede nu kan se, at unge efter endt uddannelse vil gå lige ud i arbejdsløshed.

Men den helt afgørende forudsætning for nedbringelse af ungdomsarbejdsløsheden og for, at der igen bliver brug for uddannelser, er, at der gennemføres en økonomisk politik, som giver erhvervslivet lyst til og mulighed for at investere, så virksomhederne derved får mulighed for at oprette arbejdspladser for unge med praktiske uddannelser, men også for unge med videregående uddannelser.

Bente Juncker (CD):

I 1981 havde vi i Danmark en arbejdsløshed blandt unge under 25 år svarende til ca. 70.000 fuldtidsledige, og der har ikke vist sig tegn på, at dette antal er blevet væsentligt reduceret i løbet af 1982. Derfor er der god grund til, at folketinget nu igen tager disse problemer op, og jeg skal herved takke ministeren for redegørelsen.